

bladet Nr. 21 for 1912. Denne Artikel kan ikke andet end ned sætte Livsforsikrings-sagen i Folks Omdømme, og idet den tillige angriber Administrationsprocenten for enkelte Selskaber uden tillige at anføre, hvad Nytegningen og den derved forskaffede Fortjenesteudsigt for Fremtiden andrager, giver den uindviiede Sjæle en falsk Forestilling om disse Selskabers Forretningsgang, og til Trods for, at der i Andelsbladet Nr. 23 for 1912 og i Assurancetidenden Nr. 12 for 1912 blev givet en grundig Paavisning, som stiller Artiklens Uvederhæftighed i meget grel Belysning, har det nævnte Medlem af Forsikringsraadet ikke taget til Genmæle, men lader rolig Artiklen udnyttles, som det nu gøres i rigt Maal, i Agitationen imod Andelsanstalten, saa at udenforstaaende faar en falsk Forestilling om dens og ogsaa andre yngre Livsforsikringsselskabers Forretningsgang. Jeg spørger, om dette egentlig er sømmeligt for et Medlem af en Statsinstitution til Fremme og Støtte af Livsforsikringssagens Udbredelse.

En anden Ting, som jeg vil pege paa, er, at der findes her i Landet et Forsikringsblad „Forsikringskongressen“, der, saa vidt jeg ved, er startet af 70 udenlandske Agenturer. Jeg skal i Parentes indskyde den Bemærkning, at der her i Landet arbejder op mod 200 udenlandske Assurance-selskaber. Det viser den voldsomme Konkurrence, der paaføres dansk Livsforsikringsvirksomhed. Til Sammenligning kan jeg anføre, at i Sverige har de ikke en Gang 100 udenlandske Agenturer. Dette Blad, der til Undertitel har „Nordiske Organ for internationale Assuranceinteresser“, kan man ikke vente har noget tilovers for de specifikt nationale Assuranceinteresser eller for Livsforsikringens filantropiske Side. Naar der blot tjenes gode Penge til Kapitalisterne, særlig til de udenlandske, er dets Opgave løst, og til at fyldestgøre dette Formaal synes Stifterne at have fundet en passende og bekvem Person i Redaktøren, hvis Virksomhed jeg og med mig mange andre anser for fuldstændig landsskadelig for dansk Livsforsikringsvirksomhed. Alligevel synes det danske Forsikringsraad ikke at holde sig helt fri af Paavirkning fra et saadant Blad. En Skrivelse, som Andelsanstalten har modtaget fra Raadet, og som efter min Mening med sin skolemestererende Tone og Indhold og til Dels latterlige Krav ligger udenfor Raadets Kompetence og Værdighed, kan jeg ikke lade være at sætte i Forbindelse med en af Bladets allergiftigste Artikler. Jeg mener, dette ikke er sømmeligt for et dansk Forsikringsraad. Jeg forstaaer saa

godt, at der for Raadets 3 Medlemmer — den fjerde er uangribelig i saa Henseende —, som ved selskabelige og økonomiske Baand, ved Gager, Aktier, Pensioner o. s. v. er knyttet til diverse Forsikringsforetagender, kan være Vanskeligheder at overvinde med Hensyn til en helt effektiv Upartiskhed, men en saadan maa skaffes til Veje. En Institution som Forsikringsraadet maa være effektiv upartisk, hvis ikke dansk Livsforsikringsliv skal ødelægges og blive til Fabel i Udlandet, hvor vore Konkurrenceforhold allerede omtales paa en meget lidt smigrende Maade, og et dansk Forsikringsraad maa ikke faa Skin af at gaa udenlandske Agenturers Ærinde, selv om disse støttes af indenlandske Selskaber, som ogsaa mere kan have for Øje Forretningsprincippet: at tjene Penge til sine Funktionærer, end Samfundsprincippet: at arbejde for Livsforsikringen og dermed for sund Sparsommeligheds Udbredelse i Befolkningen. Det er, fordi der synes at være Mangler i saa Henseende hos den Institution, der i særlig Grad skal tage sig af, at dansk Livsforsikringsvirksomhed maa ud-bredes og virke til Gavn og Velsignelse i Befolkningen, at jeg beder den højtærede Indenrigsminister have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Da vi i Fjor behandlede Lovforslaget om den vestindiske Koncession her i Tinget, fremhævede jeg, at den danske Stat øjensynlig havde gjort alt for lidt for at opfylde de Reformer, som den vestindiske Kommission i sin Tid havde krævet, og det var særlig paa det sociale og hygiejniske Omraade, vi havde forsømt disse Opgaver. Jeg blev den Gang tilbagevist af den højtærede Finansminister og navnlig af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), som paastod, at der var udrettet betydeligt derovre netop paa disse Omraader. Siden den Tid har der lydt en Røst, som ikke kan afvises, og den gaar stik imod den højtærede Minister og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, idet Fysikus paa de vestindiske Øer, Dr. med. Kalmar, har offentliggjort en Statistik over Børnedødeligheden, som giver et grufuldt Billede af de hygiejniske Forhold paa Øerne. Dr. Kalmar siger saaledes, at det vil ikke være saa overmaade længe, før de vestindiske Øer bliver fuldstændig affolkede, hvis det bliver ved at gaa paa den Maade, som det gaar nu. Han oplyser, at i 10-Aaret 1901—11 er Befolkningen formindsket